

stemme, hvorledes Forholdene skulle være, saa faa vi aldrig en Fiskerilovgivning her i Landet, der bliver tilfredsstillende.

Nu er vel altsaa Fiskerilovgivningen i sin Helhed strandet, det maa man jo antage. Jeg vil sige, at det er overordentlig kedeligt, at vi ikke kunne faa den Fiskerilovgivning her i vort Land, men det ser jo ud til, at vi ikke kunne faa den. Hvis den høje Regering bliver ved at stille sig paa samme Standpunkt, som den hidtil har stillet sig, faa vi den aldrig, det garanterer jeg for, og det er, som sagt, kedeligt, at vi ikke her i Landet kunne faa en Fiskerilovgivning, der kunde vise sig at være fornuftig. Naa, men det kunne vi vel ikke, og saa maa vi saa vidt muligt se at rette lidt paa de lokale Forhold, og det er altsaa det, man vil her, det er det, man vil ind paa ved at fastslaa denne Indplantning af Smaafisk i adskillige af vore Vande. Det er noget, som man periodisk har været inde paa tidligere, og det har jeg i og for sig ikke noget imod. Jeg kan ligesom de ærede foregaaende Talere sige, at naar vi endelig skulle ind paa en stykkevis Reformering af vor Fiskerilovgivning, og naar vi netop skulle ind paa det her omtalte Forhold, kan jeg i Hovedsagen slutte mig til det foreliggende Forslag, uagtet jeg kunde ønske, at man var kommet ind paa Reformeringen af ganske andre og mere gennemgribende Forhold.

Jeg tror, at man ved det foreliggende Forslag kan gøre noget godt, vi have jo faaet Beviser for, at de Penge. Vi hidtil have anvendt til Indplantning af Smaafisk oppe i Limfjorden, have baaret ganske god Frugt; men, naar man nu ofrer 5,000 Kr. mere, end der tidligere har været Tale om, samtidig med at Lovforslaget siger, at indtil 20,000 Kr. skulle ofres i Limfjorden, saa at der saaledes kun bliver 5,000 Kr. tilbage til de andre Vande, som maa kunne komme til at give ligesaa godt Udbytte som Limfjorden, vil jeg dog haabe, man fra Ministeriets Side vil se velvilligt paa, naar vi senere komme og maaske forlange større Bevillinger for disse Vande, og vil være med til at bevilge større Beløb dertil. Jeg skal derfor ikke sætte mig imod det foreliggende Forslag i dets store Almindelighed. Jeg maa dog naturligvis slutte mig til de Anker, der fra adskillige Talere ere rettede mod dette, at den højtærede Minister skal kunne fastsætte særlige Kontrolbestemmelser for Fiskeriet osv.

Jeg skal imidlertid ikke komme videre ind herpaa, da der jo fra forskellig Side

er fremkommet Udtalelser herom. Men jeg vil saa opfordre den højtærede Minister til i næste Rigsdagssamling — hvis vi ere paa det rene med, at vi ikke kunne faa en rationel Fiskerilovgivning gennemført for hele Landet — at fremkomme med et andet Forslag, som i nogen Grad ophæver de nuværende Bestemmelser i saa Henseende, og det skulde da være et Forslag om at lukke de saakaldte laasede Vande i Limfjorden op. Som bekendt laasede man en hel Del Vande, da Loven af 5. April 1888 blev givet. Man vilde skaffe gode Opholdssteder for Fiskene, hvor de skulde gaa og vokse sig store og fede, og saa skulde man fange dem senere, naar de søgte fra disse Pladser ud paa det dybere Vand. Hvad har man opnaaet i Limfjorden?

Ja, for nogle Aar siden var Fiskeritudvalget oppe og saa paa disse Pladser, og saa viste det sig, at fra at være Fiskevande vare de blevne til halve Græsmarker, hvor man omtrent kunde gaa og spadserere. Ja, saaledes var det, Græsset laa helt op i Overfladen af Vandet, og der var ikke Tale om, at der kunde være Ynglesteder for Fiskene eller Opholdssteder, hvor de kunde gaa og vokse sig store. Det blev jo for øvrigt ogsaa hævdet meget stærkt af Fiskerikontroløren derovre, og jeg er ganske overbevist om, at han havde Ret. Jeg kan derfor give det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen) og det ærede Medlem for Vinderup (Svendsen) Ret, naar de i Dag have talt om, at man burde søge de saakaldte laasede Vande i Limfjorden lukkede op. Jeg tror, det vilde være en god og fornuftig Foranstaltning, og jeg kunde ønske, at den højtærede Minister, hvis han nu ikke vil gaa ind paa at søge forelagt en Fiskerilov, bygget paa en helt anden Basis end den nuværende, da vil fortsætte med sin stykkevise Reformering af vor Fiskerilovgivning, begynde med det, her er foreslaaet, og fortsætte til næste Aar med Forslag om Aabning af de laasede Vande overalt i vore Fjorde og Vige, og saa maaske endelig komme med et af de fornuftigste Forslag, han overhovedet vilde kunne fremkomme med med Hensyn til vor Fiskerilovgivning, nemlig et Forslag om, at Staten paa en eller anden Maade skulde søge at sætte sig i Besiddelse af de nu eksisterende Aalegaardsrettigheder. Hvis den ærede Minister vilde det — og jeg tror, det kunde ske, uden at Staten i Virkeligheden vilde komme til at ofre synderligt meget paa det — vilde vi kunne have et Grundlag